

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

ISSUE
№10

2ND INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE

**MODERN SCIENCE,
ECONOMY AND
DIGITAL INNOVATION**

MARCH 12-14, 2025
BUCHAREST, ROMANIA

INTERNATIONAL SCIENTIFIC UNITY

2nd International Scientific and Practical Conference
**«Modern Science, Economy
and Digital Innovation»**

Collection of Scientific Papers

March 12-14, 2025
Bucharest, Romania

UDC 01.1

Modern Science, Economy and Digital Innovation: Collection of Scientific Papers "International Scientific Unity" with Proceedings of the 2nd International Scientific and Practical Conference. March 12-14, 2025. Bucharest, Romania. 274 p.

ISBN 979-8-89704-986-8 (series)
DOI 10.70286/ISU-12.03.2025

The conference is included in the Academic Research Index ReserchBib International catalog of scientific conferences.

The collection of scientific papers "International Scientific Unity" presents the materials of the participants of the 2nd International Scientific and Practical Conference "Modern Science, Economy and Digital Innovation" (March 12-14, 2025).

The materials of the collection are presented in the author's edition and printed in the original language. The authors of the published materials bear full responsibility for the authenticity of the given facts, proper names, geographical names, quotations, economic and statistical data, industry terminology, and other information.

The materials of the conference are publicly available under the terms of the CC BY-NC 4.0 International license.

ISBN 979-8-89704-986-8 (series)

На основі проведеного аналізу можна зробити низку висновків:

1. Ефективність управління персоналом є критично важливим чинником успішного функціонування підприємства, особливо в умовах нестабільної економічної ситуації.
2. Дослідження виявило недоліки у сфері кадрової політики, серед яких низький рівень мотивації, недостатність можливостей професійного розвитку, висока плинність кадрів та обмежене використання сучасних технологій управління персоналом.
3. Запровадження комплексної програми розвитку персоналу, що включає системні заходи з підвищення рівня матеріального та нематеріального стимулювання, сприятиме зростанню продуктивності праці та стабільності кадрового складу.

Список використаних джерел

1. Балабанова Л. В., Сардак О. В. Управління персоналом : підручник. Київ : ЦУЛ, 2011. 468 с.
2. Бірдус Л. В. , Бірдус М. А. Управління персоналом вищого рівня: стратегія та прогнозування. *АгроСвіт*. 2015. № 21. С. 12-14.
3. Бондаренко Н. В. Формування сучасних систем управління персоналом підприємства. *Комунальне господарство міст*. 2013. № 111. С. 267-272.
4. Вдовиченко Р. П. Особливості сучасного управління персоналом. *Ефективна економіка*. 2012. № 2. С. 257-262.
5. Виноградський М. Д., Виноградська А. М., Шканова О. М. Управління персоналом : навч. посібник. 2-ге вид. Київ : ЦУЛ, 2009. 500 с.
6. Гончагенко Л. С., Білоусов О. М., Солободенюк О. В. Нормативне забезпечення підприємницької діяльності : навч. посіб. Херсон : МУБІП, 2013. 174 с.
7. Данилюк В. М., Петюк В. М., Цинбалюк С. О. Менеджмент персоналу : навч.-метод. посіб. Київ : КНЕУ, 2006. 398 с.
8. Пошелюжна Л. Б. Особливості сучасного управління персоналом на вітчизняних підприємствах URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/inek/2010_1/163.pdf (дата звернення: 05.02.2025).

РОЛЬ ДУХОВНИХ РЕСУРСІВ ПЕДАГОГА ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

Вінник Наталія

кандидат психологічних наук,

Кутішенко Валентина

кандидат психологічних наук, доцент

Київський столичний університет імені Б. Грінченка

В умовах війни в Україні роль педагога значно зростає, адже освітяни є не лише носіями знань, а й моральними опорами для учнів. У таких ситуаціях важливими стають духовні ресурси педагога, які допомагають підтримувати стійкість, моральну рівновагу та здатність надихати інших, навіть за найскладніших умов.

Проблемі вивчення копінг-ресурсів особистості, що допомагають конструктивно пережити й здолати кризу, присвячено праці вітчизняних і закордонних авторів (С. Братченко, Е. Помиткін, М. Боришевський, Н. Володарська, Р. Лазарус, Г. Сельє, Л. Мерфі, С. Фолкман, О. Штепа, О. Єфімова, Т. Титаренко, М. Обухова та ін.).

Аналіз психолого-педагогічної літератури дозволив виділити поняття, функції та основні джерела духовних ресурсів педагога, зокрема під час військових дій. Духовні ресурси педагога – це внутрішні сили та якості, що сприяють його емоційній стійкості, здатності до самопідтримки та допомоги іншим, а також його моральні орієнтири, віра в майбутнє та у важливість своєї професії. До таких ресурсів можна віднести духовні практики, моральні переконання, професійну впевненість та підтримку соціуму.

Функції духовних ресурсів педагога:

Емоційна стійкість: Під час війни педагоги стикаються з численними стресовими ситуаціями, тому важливим є здатність зберігати спокій і рівновагу в екстремальних умовах.

Моральна підтримка учнів: Учителі мають допомагати учням подолати психологічні труднощі, зберігаючи віру у краще майбутнє.

Відновлення особистісного ресурсу: Важливо вчасно підтримувати себе через духовні практики, спілкування з близькими, заняття, що дозволяють відновлювати внутрішній баланс.

Основні джерела духовних ресурсів педагога під час війни:

Віра та релігійні переконання: Для багатьох педагогів віра є джерелом внутрішньої сили і стійкості в умовах невизначеності.

Професійна ідентичність: Розуміння своєї місії як педагога допомагає не лише виконувати обов'язки, а й давати моральну підтримку іншим.

Підтримка спільноти: Важливу роль у підтримці духовних ресурсів відіграє взаємодія з колегами, учнями та батьками, а також соціальні мережі і громадські ініціативи.

Експериментальний етап дослідження виявив вплив духовних ресурсів на професійну діяльність. Педагоги з розвиненими духовними ресурсами демонструють високий рівень професіоналізму, стійкість до стресових ситуацій та здатність до інновацій. Вони ефективно взаємодіють з учнями, створюють позитивну навчальну атмосферу та сприяють розвитку учнівської молоді.

Все вищезначене дозволило надати практичні рекомендації для збереження духовних ресурсів педагога. Це регулярне практикування технік релаксації та медитації; пошук внутрішнього балансу через самопізнання та саморозвиток; формування здорових меж у професійних взаєминах для запобігання вигоранню; активна участь у волонтерських рухах та ініціативах для підвищення моральної стійкості.

Отже, духовні ресурси є важливим фактором психоемоційної стійкості педагогів під час війни. Вони сприяють не лише їхньому особистому розвитку, але й забезпечують належну підтримку учнів та суспільства в умовах соціальної та військової напруги. Подальші дослідження в цій сфері мають на меті розробку рекомендацій для педагогічної підтримки в умовах екстремальних ситуацій

Список використаних джерел

1. Вінник Н. Д., Галушка В. В. Духовні копінг-ресурси як основа копінг-поведінки особистості. Науковий, методичний, інформаційний збірник Тернопільського обласного комунального інституту післядипломної педагогічної освіти. Тернопіль: ТОКІППО, 2023. С 86-90. https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/46267/1/N_Vinnyk_V_Galushka_obos-vspr_FPSRSO.pdf
  2. Вінник Н.Д., Кутішенко В.П. До питання духовності та копінг-поведінки «Перспективи та інновації науки (Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія Медицина»): журнал.2023.№ 8(26). С-399-408. [https://doi.org/10.52058/2786-4952-2023-8\(26\)](https://doi.org/10.52058/2786-4952-2023-8(26))
- Чиханцова О.А. Духовність як ресурс розвитку життєстійкості особистості [Електронний ресурс] Режим доступу: <https://lib.iitta.gov.ua/708389/1/%D0%A7%D0%B8%D1%85%D0%B0%D0%BD%D1%86%D0%BE%D0%B2%D0%B0%20.pdf> (дата звернення 01.03.25)

ПРОБЛЕМА ПЕРФЕКЦІОНІЗМУ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Весперіс Світлана Зієдонісівна

магістрант

Спеціальність "Психологія"

Тарасова Тетяна Борисівна

кандидат психологічних наук, доцент

Кафедра психології, політології та соціокультурних технологій

Сумський державний університет, Україна

Професійна діяльність педагогів стає дедалі більш інтенсивною та відповідальною. Педагоги мають поєднувати викладання, методичну роботу, участь у міжнародних проєктах та адміністративні обов'язки, що створює додаткове навантаження та сприяє виникненню неоднозначних психічних явищ, перфекціонізму, зокрема.

Проблеми перфекціонізму досліджувались такими закордонними дослідниками, як Р. Hewitt, G. Flett, M. Hollender, W. Missildine, B. Brown та інші. Серед українських дослідників перфекціонізму – А. Авраменко, М. Бабчук, В. Грандт, Т. Грубі, Л. Данилевич, Г. Дьоміна, О. Сидоренко, Л. Карамушка, О. Кононенко, О. Лоза, Н. Лукіна та інші.

Як наголошує Л. Данилевич [1], чітке визначення перфекціонізму було вперше запропоноване американськими психоаналітиками, послідовниками А. Adler і К. Horney, які розглядали його як прагнення до високих стандартів, які індивіди встановлюють для себе та інших. Перфекціоністи, за цим визначенням, часто ставлять перед собою і оточенням нереалістичні вимоги, що може призводити до розчарувань через їх недосяжність. Деякі західні науковці